

Г. Данденъ

Ахъ! Георги Дандене!

ЯВЛЕНИЕ XIV.

Г-нъ и Г-жа Сотенвилъ, Ангелика,

Г. Данденъ. Клодина Колепъ

Г-нъ Сотенвилъ.

Хайде, ела щерко, че мъжъ ти ще ти иска
прошка.

Ангелика.

Азъ! да го простя за всичко що ми говори?
Не, никакъ тате, ми е невъзможно да са ре-
ши на това; а ви моля по добре да ма отде-
лите защото негома вече да живѣя съ него.

Г-нъ Сотенвилъ.

Милничка, такива напустования, такива от-
деления не са свършватъ освѣнъ съ големи
кръмоли и съ голѣми наскърбления; и за то-
ва, трѣбва да са покажешъ по умна отъ него,
и да бждешъ по тжрнелива.

Ангелика.

Какъ да претжрня азъ, едни такива срамот-
ни постжпки? Не, не тате; то е едно нѣщо
невъзможно.

Г-нъ Сотенвилъ.

Трѣбва щерко, трѣбва, защото азъ ти каз-
вамъ.